

עיתון: ??? - Davar תאריך: 17 ינו' 1975 עמוד: 12

במעלה אדומים או במדרון הנסיגה

12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

מאת חיים ליפשיץ

ההיכרות עם מעלה אדומים אינה רק על הקטן **נכבד העשיתי** במר קום זה אלא גם על גורל ההת' יישבות ברמת הגולן, בבקעת ה' ירדן ובפיתחת רפת.

הן המייבנים והן השוללים את הכנית מעלה אדומים מסתמכים על ציטוטים בנסיון לסטטט את הווי' כוח ולהציג כחיה מדומה בין צרכי מעלה אדומים לבין צרכי קריית שמונה או כל מקום אחר.

אם אמנם סבורים ראשי הווי' נימי אצלנו, כי הכנית מעלה אדומים מים גזולה משאבים מעריהפיתוח מדוע לא התקיימו ביהם כוח נגד השיטות שאפשרו לעשרות מיל' יונים לרדת לשמיון בארדון ו' במקומות אחרים, שהרי במשאבים אלה אפשר היה למעט כמותות ממועיות לפיתוח מדוע לא התקיימו נגד הקמת בנייני מקלטות במליוני לירות כהרהצופים — אדומים?

נמנמן לסלק את פרשת מעלה אדומים ולראות בה מכשלה לערי הפיתוח מדוע על העשר אומיל' להתמודד במשרון עם שיקולי ה' בחזון ובציבות ירושלים. לכן ראוי להעמיד את העובדות על דיוקן ברשת מעלה אדומים.

בשנת 1972 **המקרה** ועדה לבדי' קת הצעות לאיתור רוכבה קרק'

עית לשם הקמת מרכזי תעשייה ו' פיתוח ירושלים. בפני הוועדה ניצבו שלוש אפשרויות: ענתות, עטרות ומעלה אדומים.

הוועדה בראשותו של הויעץ ה' בשפטי מ. שמגר ייבה על המדו' מה האחריות החלל במחשבה, מנהל לפי הוראות שר התקלאות. מנהל מקרקעי ישראל החל בהכשרה רא' שונות של השטח באמצעות הוידו' המבני הכבד של הקרן הקיימת ל' ישראל. עבודת הכשרת הקרקע במעלה אדומים החלילו בדייתים ובמסכתם של ראשי הממשלה י' ורכן וי' וועדת השרים לענייני התיישבות י' גליל.

כמו במקרים רבים בעבר המזין מנהל מקרקעי ישראל את הקרן הקיימת לביצוע הכשרת קרקע רא' שונות במעלה אדומים. את מנהל הקקים מחלקת התיישבות של ה' המשרות הצינ'ית ומחלקת העצי' לה ביצוע פרויקטים ברכה הגולה. בקבעת ובפיתוח. מנהל מקרקעי ופנה אל גויבר הסוכנות י' ודלעין כדי שיבטיח, כי אם המחלקה התיישבות תודקק ל' כפך להקמת מתנת המצויים וכל ה'בינה להשתמש בקבעת שיע' מיד לרשותה י' ודלעין עו' ל' כמות של מיליון וחצי לירות. ואת כוהך הנחה שהסכום שיוצב ב' שנת הקצב' הנוכחית על אפריל 1975 ויתור עיי מנהל המקרקעין מתקצבו לשנת 1975/76.

ואמנם: באחרונה אישרה הממ' נכחות יהודית כבוטסת על מרכז ב'24 בנובמבר 1974 החליטה ה' במשלה לאשר הקמת מרכז תע' שיעי' ואיזור מגורים לופולים, שיעבדו במעלה אדומים. וכן מה אחרי ההחלטה החלל במחשבה, מנהל לפי הוראות שר התקלאות. מנהל מקרקעי ישראל החל בהכשרה רא' שונות של השטח באמצעות הוידו' המבני הכבד של הקרן הקיימת ל' ישראל. עבודת הכשרת הקרקע במעלה אדומים החלילו בדייתים ובמסכתם של ראשי הממשלה י' ורכן וי' וועדת השרים לענייני התיישבות י' גליל.

שלה סגרת הקציבות כסך עשרה מיליון לירות להכשרת כעלה אדומים. כיום מנויים: סעד אפריל 1975 יישבת הכנון ראשוני ליישוב כמה מאות דוויקים, וכן יפרצו הוואי לדרך קצרה של כחצי קילו' מטר מכביש ירושלים—יריחו אל מעלה אדומים הנמכת הוא לאכ' לט את האזור בתעשיית עתידה ידע, כדי להבטיח התיישבות יהודית וניצול הפוטנציאל המדעי. ה' אינטלקטואלי, התקנוני המצוי בירושלים. משרד המסחר והתע' שיה הכביש לקבל על עצמו את משימת התיישות של האזור ולשם כך קיבל חספת הקצב' כיווהרת (ולא על חשבון הקצב' רגיל של המשרד) כסך עשרה מיליון לירות. הממשלה לא רדה בתקצוב מע' להאדומים באמצע שנת התקצב' כי לא רצחה שהיון, שהיה פרי' לויט ובסחוני יסוף עיי ויכות הקציבו ובמקורקטי.

ראוי לעיין כי הממשלה היתה ערה לנימוקים העסיים להישעב נגד הכנית מעלה אדומים, ובחרה להחליט על כך **בצעת שניצוב** מיניטום של התנגדות בעולם ה' שיעי'. אך כאן באה התגובה המ' ויקה במפנים. קולות הועקב ה' רעש שהקימו יהודים בארץ הומנו להצים מצד הערבים נגד הכנית מעלה אדומים.

כל ההחלטות התמומים בתכנית מעלה אדומים סבורים, כי יש צו' רב ברציפות של נכחות יהודית

מהכירה עד קליה ומצפה שלם. ל' עובת זאת היתה מאור תגובת ה' וינים'. מדוע לא יצאו נגד הקמת קליה ומצפה שלם באותה קולניות כפי שהם יוצאים היום נגד מעלה אדומים? הרי נקודות אלה מרוחקות יותר מהקי הירוק ומירושלים. לפי מהלך הניגום היו צריכים להויעק שמים וארץ נגד קליה, הסוגרת אופציות לשלום. אבל הם שהטו.

אם היו לממשלה חששות כל' שהם מגורמים חיצוניים בפת ט' אישרה את הקמת מעלה אדומים. הרי כסתבת שחשיבות אלה **השטח** הריעש שהקימו ה' וינים'.

צריך שיהיה ברור, כי אם מ' בקשים מתגדי' המכנית להביא ל' ביטול החלטת הממשלה על מעלה אדומים הרי פירוש הדבר: **החל** החלטת הממשלה הישראלית ללא להק' או אף מבוזק. ואם כול' חילום להתקפל, הרי לפי אהר' הניון צורך להתקפל גם מכל הרי סוכים בבקעת הירדן. כמה סוכים הם מעלה אדומים? ואם כך — לא רחוקה הדרך לנסיגתנו מרמת הג' לו וזמיתחת רפת. וכבר נשטעים רחמים, כי יש לוותר על הגולן, ו' ללא חתורת ישובים בגולן היהשע' להתקפות קריית שמונה, שבה מ' בים לדבר בשמה בנייני פיתוח. כולם במחרה יישכח הלחץ של מלחמת יום הכיפורים כבר השיר בות העשק האטראטני. בייחוד

ביישובי הגליל העליון? ואם לא מעלה אדומים, מדוע לא יחוללו **המסגרות המבנות** סוכים ירושלים, כמו נהי יעקב, ה' משמטת הגורת בסחון וחיים ל' בורה?

במיסמך יד' העיקרים, שאושר כמצע הבחירות של מפלגת העבר דה, נאמר בסעיף י"ב: "יעשה להמשך וביצור התיישבות ה' ההתחלות ובתחאם התחלשות שית' קבלו עיי ממשלת ישראל מפעם לפעם הוך עדיפות לטיקולי הכס' הון של המדינה".

הכנית מעלה אדומים, כמו תכ' ניות התיישבות אחרת שאושרו על ידי הממשלה — הן **הרעם** נאמן לשיעף זה במצע מפלגת ה' עבודה. יותר כפך: בשעתו צהלו ראשי ה' וינים' אצלנו על קבלת יד' העיקרים כ"אנטי-תזונה" ל' המסך גלילי. עתה מסתבר, כי גם עם המצע החדש, אשר בשטח נבחרו לכנותה אין הם משלימים. מה שמתבקש מצב אומלל זה — אם יש עדיין ערך למצע בחי' רות ולהתיישבות לבותר — הוא שיעל אלה שאינם מסכימים למצע להסיק מסקנות אישיות או לדודס מפלגת העבודה, שכתביע בעצות במחלוקת, דבר אחד ברור: אי אפשר לייצג מפלגה בשם מצע מסויים ויחד עם זה להחלי במה ששטחשט ממנו.